Diari de Girona, 15/11/2018

ELS BESSONS D'ALBI

Jordi Álvarez

L'agermanament entre ciutats pot semblar una frivolitat si no ens endinsem en les repercussions que comporta, en els vincles ferms que es poden establir, el mirall que poden ser una de l'altra, referents mutus. Ho vam viure el darrer cap de setmana. Girona i Albi, a Occitània, estan agermanades des de juny del 1985, tot i que en francès, *jumelage*, remet als germans bessons. Per aquesta raó, l'Echiquier Club Albigeois va convidar jugadors del Club d'Escacs Gerunda a passar un cap de setmana a Albi amb l'excusa de la 40a edició d'un torneig de partides actives, que és el més gran i més antic de tot Occitània. Els amfitrions ens van tractar d'una manera excepcional, amb tots els honors, tant per la germanor entre ciutats com perquè el lema dels escacs és *Gens una summus*, que es pot traduir com «Tots som una família». Vam ser rebuts oficialment a l'Ajuntament per l'acaldessa **Stephanie-Marie Guiraud**, el regidor d'Esports i Turisme i el president de la federació, entre altres autoritats. A part dels agraïments per la nostra presència, van insitir a fer-nos saber que a Girona sempre han estat molt i molt ben rebuts. La complicitat entre les alcaldies de Girona i Albi és manifesta. L'alcaldessa occitana em va parlar meravelles de la **Marta Madrenas** i ens va demanar de retratar-nos plegats per fer-li arribar la foto. Després dels parlaments, el xamp
sopar de germanor amb
locals, que ens van hosta
l'endemà ens van convid
dinar. Com si s'hagués co
cia de **Francesc Pujols**,
algun dia els catalans an
ho tindríem tot pagat.

Albi és una ciutat que
el visitant. És un encert q
declarés Patrimoni de la
tranquil·litat i bonhomia
que sempre tenen un *bo*
riure per a tothom, sobta
arreu, les cases ben arreg
dascuna d'elles fos un pa
fluid i respectuós, el pas
Tarn pel centre de la ciut
urbà en estat de revista,
nístic, les cafeteries ideal
sense presses, el museu
trec i la majestuositat de
ponent, que va resistir to
que va ser projectada al
català **Ponç Descoll**. Tenir
dre d'ells, sobretot del re
que tenen a la ciutat. Cal
tats gironines tractessin
geses perquè l'experiènc
s'ho val.